

Bruxelles, den 21.12.2021
COM(2021) 830 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**Standardsamarbejdsordning som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og
kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624**

1. INDLEDNING

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004¹ om oprettelse af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("agenturet"), i daglig tale Frontex (og hvis fulde betegnelse er "Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser") kan agenturet "*samarbejde med de myndigheder i tredjelande, der er kompetente i anliggender, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af samarbejdsaftaler med disse myndigheder og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF*"². Forordning (EU) 2016/1624³, som ophævede Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 i 2016, indeholdt den samme bestemmelse, men krævede denne gang, at aftalerne skulle være "*i overensstemmelse med EU-retten og Unionens politikker*".⁴ På nuværende tidspunkt er der 18 samarbejdsordninger med grænseforvaltningsmyndigheder i tredjelande, som er i kraft⁵, og som alle — med undtagelse af to⁶ — blev udformet inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004.

2. SAMARBEJDE MED TREDJELANDSMYNDIGHEDER

I 2019 trådte forordning (EU) 2019/1896⁷ (forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt — "forordningen") i kraft. I henhold til forordningen kan agenturet "*i det omfang, det er nødvendigt, for at det kan udføre sine opgaver, samarbejde med de tredjelandsmyndigheder, der er kompetente på områder, der er omfattet af denne forordning*"⁸. Under samarbejde med tredjelandsmyndigheder skal agenturet handle inden for rammerne af Unionens politik vedrørende optræden udadtil med støtte fra og koordineret med Unionens delegationer og, hvor det er relevant, FSFP-missioner og -operationer⁹. I henhold til forordningen skal agenturet handle inden for rammerne af samarbejdsordninger med

¹ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

² Artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

⁴ Artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1624.

⁵ Grænsevagtstjenesten under Den Russiske Føderations Føderale Sikkerhedstjeneste, Ukraines statslige grænsevagtstjeneste, Moldovas grænsevagtstjeneste, Georgiens indenrigsministerium, Serbiens indenrigsministerium, Albanien indenrigsministerium, Bosnien-Hercegovinas sikkerhedsministerium, USA's Department of Homeland Security, Montenegros politidirektorat, Belarus' grænsetjeneste, Canadas grænsetjeneste, Kap Verdes nationalpoliti, Nigerias immigrationstjeneste, Armeniens nationale sikkerhedsråd, Tyrkiets udenrigsministerium, Aserbajdsjans statslige grænsevagtstjeneste, Kosovos indenrigsministerium og Nordmakedoniens indenrigsministerium.

⁶ Georgiens indenrigsministerium og Albanien indenrigsministerium.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (PE/33/2019/REV/1) (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

⁸ Artikel 73, stk. 1.

⁹ Artikel 73, stk. 2.

tredjelandsmyndigheder om anliggender "*knyttet til forvaltningen af det operationelle samarbejde*"¹⁰. Samarbejdsordningerne skal præcisere samarbejdets omfang, art og formål¹¹.

Inden agenturet kan indlede formelle forhandlinger om en samarbejdsordning, skal det være godkendt af Kommissionen. Inden en samarbejdsordning kan indgås, skal den være godkendt af agenturets bestyrelse. Forslag til bestyrelsens afgørelser om samarbejdsordninger med tredjelande vedtages kun, hvis de bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer de medlemsstater, der grænser op til det pågældende tredjeland, stemmer for vedtagelsen¹². Endelig skal agenturet have givet Europa-Parlamentet "*detaljerede oplysninger om parterne i samarbejdsordningen og dens påtænkte indhold*" og skal på eget initiativ offentliggøre samarbejdsordningerne.¹³

3. STANDARDSAMARBEJDSORDNING

I henhold til forordningen skal Kommissionen udarbejde en standardsamarbejdsordning efter høring af agenturet, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og andre relevante EU-organer, -kontorer eller -agenturer¹⁴. Denne standard skal omfatte bestemmelser vedrørende de grundlæggende rettigheder og databeskyttelsesgarantier¹⁵.

Standarden indeholder derfor følgende specifikke bestemmelser:

- I artikel 1 angives anvendelsesområdet for samarbejdsordningen, som omfatter gradvis udvikling af operationelt samarbejde hen imod et bæredygtigt operationelt partnerskab på området integreret grænseforvaltning.
- I artikel 2 beskrives formålet med samarbejdsordningen, som er at fremme en effektiv gennemførelse af integreret grænseforvaltning, beskytte de ydre grænser og lette gennemførelsen af tilbagesendelser.
- I artikel 3 fastsættes den brede vifte af mulige former for operationelt samarbejde mellem parterne.
- Artikel 4 sikrer, at de grundlæggende rettigheder til enhver tid respekteres fuldt ud i forbindelse med anvendelsen af samarbejdsordningen, og fastsætter, at agenturets ansvarlige for grundlæggende rettigheder og observatører af grundlæggende rettigheder skal sikre en sådan overholdelse.
- Artikel 5 giver parterne mulighed for at udveksle, dele eller formidle oplysninger inden for rammerne af Eurosur på vilkår, der skal knyttes som bilag til ordningen.
- Artikel 6 omhandler udvekslingen af følsomme ikkeklassificerede oplysninger og forhindrer udveksling af klassificerede oplysninger uden indgåelse af en særskilt administrativ ordning mellem agenturet og tredjelandet.
- Artikel 7 indeholder bestemmelser om videreformidling og passende fortrolighed af oplysninger, der modtages inden for rammerne af samarbejdsordningen.

¹⁰ Artikel 73, stk. 4.

¹¹ Artikel 73, stk. 4.

¹² Artikel 100, stk. 3.

¹³ Artikel 76, stk. 4, og artikel 114, stk. 2.

¹⁴ Artikel 76, stk. 2.

¹⁵ Artikel 76, stk. 2.

- Artikel 8 indeholder bestemmelser om behandling og beskyttelse af personoplysninger.
- I artikel 9 fastsættes det, at tredjelandet proaktivt skal underrette de relevante EU-organer, hvis det bliver bekendt med påstande om svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der kan påvirke Den Europæiske Unions interesser.
- Artikel 10 giver parterne mulighed for at indgå aftaler om samarbejdsplaner og udpege koordinatore for gennemførelsen af samarbejdsordningen.
- I artikel 11 præciseres det, at finansieringen af tredjelandes myndigheders deltagelse i aktiviteter, der tilrettelægges eller koordineres af agenturet, skal aftales særskilt.
- Artikel 12 regulerer, hvordan tvister vedrørende fortolkningen af aftalen skal løses.
- I artikel 13 understreges det, at en samarbejdsordning ikke er et retligt bindende instrument.
- Artikel 14 omhandler proceduren for anvendelse, ændring og ophævelse af aftalen.

4. KONKLUSIONER

Det forhold, at agenturet i henhold til forordningen skal samarbejde med tredjelande med henblik på integreret europæisk grænseforvaltning og migrationspolitik, understreger, hvor vigtigt dette samarbejde er, for at agenturet kan opfylde dets mission, styrke Unionens grænsesikkerhed og fremme standarder for europæisk integreret grænseforvaltning. Med standardsamarbejdsordningen fastlægges der en ramme for samarbejdet mellem agenturet og grænsemyndighederne i de relevante tredjelande. Agenturet bør anvende denne standardsamarbejdsordning som udgangspunkt for alle forhandlinger om samarbejdsordninger med tredjelande, men sådanne samarbejdsordningers endelige udformning vil nødvendigvis være forskellig afhængigt af den konkrete situation for hver forhandlingspartner og Unionens forskellige mål i forhold til disse partnere. Agenturet bør imidlertid bestræbe sig på at bevare hovedindholdet af standardsamarbejdsordningen under sådanne forhandlinger.